

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

S. Th. Ciprian episcop de Cartaginea

„Despre unitatea bisericii“

studiu istoric-literar

de diaconul I. David.

(Continuare).

III.

Opusculul „De unitate ecclesiae”¹⁾ al Sfântului Ciprian se cuprinde într-o singură carte (liber) împărțită în 26 capitole și are o mărime cam cât cele două orațiuni catilinare dela început Ciprian a scris opera aceasta, precum s'a mai spus, cu ocaziunea ivirii schismei novațiene la Roma, ca să împiedece turburările asemănătoare ce se puteau produce în Cartagina, ca imitație a celor petrecute în Capitală. Cauzele acestor desbinări regretabile sunt, după părerea autorului, atât lipsa de respect, care se manifestă în mai multe locuri față de căpeteniile bisericesti, față de episcopi, cât și neluarea 'n seamă a adevărului dogmatic, că episcopul și biserica sunt una.

Autorul desaproabă ambițiunea criminală a schismatecilor. Să nu se mire nimenea, că eroșiile și schismele prosperează, căci toate plăgile acestea sunt niște machinațiuni deabolice prezise de Christos și credincioșii săi să se ferească de ispită. Exemplul unora dintre mărturisitori (confessores) să nu încurajeze desbinarea dela matca bisericii; acești creștini, cu toate meritele lor, nu pot avea o autoritate desăvârșită. Asupra oamenilor nu ne putem pronunța până la moartea lor, exemplu cazul lui Iuda trădătorul. Cre-

dincioșii să se ferească de contagiunea păcatului evitând societatea oamenilor certați cu biserica. Cartea se termină printr'un îndemn la pace și bună înțelegere în spiritul Sfintei Scripturi. Acesta e „argumentul” tratatului Sf. Ciprian. Analiza mai amănunțită spre a evidenția felul cum lucrăză autorul în dezvoltarea tezei sale împreună cu citatele corespunzătoare le dăm în cele următoare.

După adresa obicinuită „fratres dilectissimi” autorul își motivează scrierea prin următoarele cuvinte de introducere: „Trebue să fim prevăzători și veghind cu sufletul îngrijorat să observăm cursele dușmăului viclean.”²⁾ Vrajmașul ascuns e diavolul însuș care văzând minunile săvârșite de noua religie „a plăsmuit o nouă înșelăciune ca să seducă pe nebăgătorii de seamă chiar prin reclamă, sub firma numelui de creștin. A născocit rătăcirii și desbinări prin care să dărâme credința, să corupă adevărul și să sfâșie unitatea.”³⁾ Felul acesta de a privi lucrurile nu trebue să ne mire, aceleași vederi le va avea și Fer. Augustin și din punctul acesta de vedere suntem deja în plin ev mediu unde ideile de felul acesta vor ajunge să stăpânească lumea întreagă. Aici se atinge prima dată tema lucrării. Aceste stări de lucruri, afirmă scriitorul, se vor perpetua până la încetarea cauzelor din care izvoresc și anume: depărtarea dela unitatea primitivă a bisericii, nerespectarea capilor ierarhici, călcarea precepte-

¹⁾ Providere nos convenit et sollicito corde vigilantes sub doli hostis insidias intelligere. (C. I r. 5 din „De unitate ecclesiae”).

²⁾ Excogitaverit novam fraudem ut sub ipso Christiani nominis titulo fallat incautos? Haereses invenit et schismata quibus subvertet fidem, veritatem corrumperet, scinderet unitatem. (Cap. III. rândurile 13—16 din „De unitate ecclesiae”).

³⁾ Migne: Patrologiae cursus completus. Series latina. Tomus IV. Sancti Cypriani operum pars II. Opuscula p. 510.

lor din învățatura lui Christos, sau cu alte cuvinte, lipsa de coeziune, disciplină și ascultare față de conducători și nerespectarea legii⁴⁾ Examinarea acestor puncte, ne asigură autorul, îl va dispensa să însirue prea multe argumente în sprijinul tezei sale⁵⁾.

Aici ne arată autorul planul (divisio) operei sale. Argumentul principal este legea, Scriptura, a cărei autoritate nu se poate discuta. Vom arăta la sfârșit cari sunt motivele. Pentru a arăta că biserica este un organism unitar, autorul citează un loc potrivit din Sf. Scriptură, îl comentează și trage concluziile. La începutul capitolului patru, unul dintre cele mai importante din scrierea noastră, se citează faimosul loc din evanghelistul Matei: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi biserica mea . . . Și-ți voi da ție cheile împărăției ceriurilor⁶⁾ . . .“ etc. Apoi din Ioan⁷⁾ „Paște oile mele!“ Biserica sa o clădește (sc. Christos) numai de-asupra lui Petru și lui îi încredințează oile spre a le paște — sună comentarul Sf. Ciprian — și cu toate că după înviere dă putere egală apostolilor și zice: Precum m'a frimis pe mine Tatăl, și eu vă trimit pe voi, primiți Duhul sfânt; dacă veți fi ertat păcatele cuiva, li-se vor erta lui, dacă le veți fi ținut, ținute vor fi, totuș, *ca să evidențieze unitatea*, a întemeiat un singur, scaun, a dispus cu propria-i autoritate ca această unitate să porceadă prin originea ei dela unul⁸⁾ Desigur ceilalți apostoli erau de o potrivă cu Petru, înzestrați deopotrivă cu aceeași onoare și autoritate, dar începutul pleacă dela unitate ca să se vadă că biserica lui Christos este una⁹⁾. Și cu toții sunt păstori, iar turma se arată una,

⁴⁾ Hoc es fit fratres dilectissimi, dum ad veritatis originem non reditur, nec caput queritur, nec magistri caelestis doctrina servatur. (C. III. r. 33—35) din „De un. ecc.“

⁵⁾ Quae si quis consideret et examinat, tractatu longo atque argumentis opus non est. (Cap. IV. r. 1). Idem.

⁶⁾ Mat. 16, 18 seq. Ego tibi dico quia tu es Petrus et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam... Et tibi dabo claves regni caelorum et quae ligaveris super terram erunt ligatae et in caeli et quaecumque solveris super terram erunt soluta et in caelis.

⁷⁾ Ioan 21, 15: „Pasce oves meas“.

⁸⁾ Cypriani: De unitate ecclesiae, cap. IV. „Super illum unum aedificat ecclesiam suam et illi pascendas mandat oves suas. Et quamvis apostolis omnibus potestatem tribuat et dicat: „Sicut misit me Pater et ego mitto vos, accipite Spiritum Sanctum, si cuius remiseritis peccata remittentur illi si cuius tenueritis, tenebuntur (Io XX, 21—23), tamen ut unitatem manifestaret unam cathedram instituit, unitatis eiusdem originem ab uno incipientem sua autoritate disposuit. (C. IV. r. 12 seq.)

⁹⁾ Hoc erant utique et caeteri Apostoli quod fuit Petrus: pari consortio praediti et honoris et potestatis, sed exordium ab unitate profiscitur (et Primatus Petro datur) ut una Christi ecclesia et cathedra una monstretur. (C. IV. r. 22 seq)

ca sa fie păstorită de toți apostolii cu o înțelegere unanimă spre a se dovedi biserica una¹⁰⁾. Cuvintele acestea sunt ale autorului însuși, dupăcum ne arată locurile citate. Interpretarea pare foarte clară și cu toate acestea interpretării moderni trag trei concluzii diferite din ea.

După „pari consortio praediti et potestate“ se găsește următoarea interpolație „et primatus Petro datur“. Expresiunea aceasta e probabil o notă marginală, care arată conținutul capitolului (summula). In capitolul următor, când vom trata despre concepția Sf. Ciprian, vom face istoricul controverselor ivite cu privire la acest capitol în general și la interpolația „et primatus...“ în special. Autorul adaugă, în aceeași ordine de idei unele simboluri mistice, prin care s'ar reprezenta oarecum unitatea bisericii.

Se reproduce următorul vers din Solomon „una este porumbița mea, desăvârșita mea, este una a maicii sale, aleasă a celei ce a născut-o pe ea¹¹⁾. Cine nu respectă unitatea bisericii, calcă perceptele legii. „Hanc ecclesiae unitatem quoniam tenet, tenere se fidem credit?“ Apoi ceva mai jos „qui ecclesiae renititur et resistit, qui cathedram Petri (cu aluzie la Novațian și la schisma din Roma) super quam fondata est ecclesia deserit, in Ecclesia se esse confidit? Traducerea prin echivalență a locurilor acestora ar fi următoarea: E încredințat oare Novațian, că mai face parte din obștea creștină când se împotrivesc bisericii din Roma, acestei biserici atât de strălucite în tradiții, simbol al unității societății creștine, căci toate celelalte biserici s'au organizat după modelul ei. Știrbirea autorității unei biserici cu un prestigiu atât de strălucit, căci Roma ca centrul imperiului nu putea să exercite o intenție deosebită chiar și în ce privește cultura bisericească va aduce cu sine și descompunerea celorlalte comunități creștine. Biserica e un singur trup, un singur duh, o singură nădejde a chemării noastre, un Domn, o credință, un botez, un Dumnezeu¹²⁾.

(Urmează).

¹⁰⁾ Et pastores sunt omnes et grex unus ostenditur qui ab apostolis omnibus unanimi consensione pascatur ut Ecclesia Christi una monstretur. (C. IV. r. 27 sq).

11. Cântarea cântărilor VI, a: Una est columba mea, perfecta mea. una est mater suae, electa generici suae.

12.) Efes. IV, 4-6. Unum corpus et unus spiritus, una spocationis vestrae, unus Dominus, una fides, unum Baptisma; unus Deus.

Un profesor-tip.

Aveam pe vremuri un profesor. Ne propunea „Dreptul penal“.

Pe înfățișarea lui exterioară nu vrei da două parale, căci iată cum se prezenta:

Era scund de statură, cu piept de găină, în spate purta o cocoasă, se uita în cruci, părul îl avea în trei culori, vorbea cam pe nas și pe trunte lui era așezat un cucui puternic.

Până ajungea bietul de el, dela locuința sa în etajul al treilea al Universității, unde prelega, îi trebuia timp de cel puțin o oră.

Nu odată l-am întâlnit, cum proptit de baston urca câte două-trei trepte, ca apoi să poposească puțin, respirând din greu.

Ajuns la înălțimea celui de al treilea etaj, obosit cum era, își recrea puțin fața cu batista!

Cei mai mulți dintre cei ce vedeau pe stradă pe acest profesor, îi aruncau un zâmbet de compătimire, dacă peste tot îi dau vre-o atențiune în marea învălmășeală de oraș, unde ușor se perdea urma unei pocituri de om.

Când însă își luau osteneala să-l asculte dela catedră, rămăneau captivați de cele ce le auziau din gura acestui profesor.

De aceea îl și ascultam noi studenții cu mult interes.

În cursul prelegerilor sale avea întotdeauna accente de deosebită considerare chiar și pentru omul cel mai criminal.

Știa să invoace momente ușurătoare și pentru cel mai păcătos din lume.

Afla expediente pentru orice delicvent, ca să nu mai fie lovit cu toată asprimea legii.

Făcea studii comparative, adâncindu-se în înțelesul textului codurilor penale din străinătate și era întotdeauna gata să primească punctul de vedere mai îndurător față de cei ajunși în conflict cu legea.

Și când îi succedea — uneori prin surprindere — să ne convingă despre necesitatea aplicării mai domoale a pedepsei prevăzute de lege, era pe deplin satisfăcut, așa putea zice fericit.

Portretul acestui profesor, schițat în fuga condeiului, îmi vine în minte, de câte ori aud

sau citesc despre amentințări cu nimicire, despre răsbunări față de contrari, pentru că acest profesor-tip în cele sufletești știa de minune să aplice iubirea de aproapei în cadrele explicării „Dreptului penal“.

Și dacă natura a fost nemiloasă față de el, împrumutându-i o înfățișare diformă, în schimb Dumnezeu l-a făcut bun și iubitor de oameni înzestrându-l cu o inimă de aur.

A. Moaca.

Sufletul mistic al Rușilor.

Decadența bisericii rusești

De: C. Rudneanu.

Sufletul mistic al Rușilor a început ca să decadă în urma regimului dezastruos al sovietelor.

Sovietele au căutat ca să impună o nouă religie: *religia socialismului* sau religia fără Dumnezeu.

Creștinismul ortodox rus a pierdut din tot farmecul ce l-a avut până la venirea regimului bolșevic.

În Rusia a dispărut credința puternică a conștiinții religioase și închinătorii icoanelor sfinte se închină azi oamenilor cari prin sânge au înăbușit vechea Domnie a Cerurilor.

Misticismul rusesc a fost înlocuit cu fața brută a duriității păgâne și în locul lui Hristos a venit „Satan“.

„Satan“, geniul răului veghează necontentit ca poporul rusesc să apuce pe căile dezastrului.

O decadență vizibilă pe toate terenele se constată în Rusia. Sufletul rusesc e mistuit de patimile înviforate ale oamenilor întunecați de conștiință.

Poporul rusesc simte din greu jugul apăsător al unei clase lipsite de *conștiința de Dumnezeu*.

Istoria Rusiei dela Petru cel Mare și până la războiul mondial, a fost șirul neîntrerupt al eforturilor poporului rus de a se destace de apăsarea claselor de sus — dar vai! libertatea de azi a Rusiei sovietice e numai aparentă. În realitate domnia sovietelor înseamnă: *mizeria poporului rus din toate punctele de vedere*.

Istoria religioasă a Rusiei era șirul neîntrerupt al erarhilor luminați cu un renume mare în

întreaga lume. Somitățile mari ale teologiei ortodoxe ruse, sunt până azi protagoniștii științelor teologice.

Ideea religioasă a creștinismului era puternică la Ruși — azi domină o anarhie și o „religie a nelegiuirii” — care zilnic slăbește temelia adevărată a poporului rus ruinându-l tot mai mult. Și poporul rus lipsit de ideea de Dumnezeu batjocurește toate actele sfinte . . . necinstește pe *acela* care odinioară a mântuit neamul omenească de *păcatele înfiorătoare* . . .

E destul să Vă amintesc despre manifestul administratorului patriarhatului din Moscova, metropolitul *Sergiu* care în (16-29 Iul.) 1927, a lansat ideea unei recunoașteri reale a situației bisericești din Rusia, recunoscând guvernul sovietelor ca fiind binefăcător. Manifestul metropolitului *Sergiu* a stârnit mare valvă în lumea ortodoxă Sinodul din Karlovitz i-a răspuns foarte hotărât: că rupe relațiile cu patriarhatul din Moscova, *declarând guvernul sovietelor de ateu*. Astfel a răspuns întreg clerul rusesc emigrant.

Vedem clar, că nizuința celor mai mulți preoți și oameni de suflet pe cari îi are Rusia se îndreaptă din nou spre adevărata religie a lui Hristos chiar atunci când li-se lansează ordinul metropolitului *Sergiu*.

Atât timp cât Rusia sovietică nu va reveni la vechea credință puterică a lui Hristos, poporul rus va continua să zacă în întuneric. . . .

Creștine, iartă de grabă....

Pironit pe cruce între tâlhari, mai vinovat în fața lor decât cel mai fioros tâlhar — Barnaba —, sta blândul Iisus, și îndură cu liniște insultele Evreilor înnebuniți de ură!... Amintirile celor întâmplare, șirul de umiliri și suferințe, se perindau în față ochilor Lui cu claritate, iar trupul parcă le suferia din nou! Durerile erau mari, peste puterea trupului, dar privirea îi era liniștită și blândă!. Și se rugă.... o, milostivul, se ruga tot pentru *ei* cei ce-L loviseră și-L mai batjocureau încă... Se rugă pentru *ertarea* lorȘi rugăciunea lui era ferbinte, din inimă, *căci el îi ertase*Se minunau cei cari îl auzeau! De ce? Au nu propoveduise El în tot momentul

și în tot locul *ertarea*? Au nu era activitatea Lui, vorba și fapta, *ertare*? Au nu era însăși prezența Lui pe pământ *ertare*?... Se apropia sfârșitul șederii Lui între oameni, au nu trebuia să dea exemplu?

Nu trebuia să desăvârșească înțelesul și să încununeze opera clădită cu atâta trudă? Da. El îi învățase că *ertarea* este talisman, care *aduce liniște* sufletului; că este mijloc care *aduce bucurie* sufletului; că tot ea *aduce biruință* asupra noastră și *pace* între semenii; că *aduce cărbuni de foc* pe capul celui ce dușmănește, mijloc de sguduire din păcat și primul pas spre îndreptare; că *ertarea* este *eroism*; că *ertarea* este *extaz*, eșire în afară de sine, *înălțare către sublim*; că această mișcare produce aici mai mult de cât admirație; *aduce lacrimi*; că *ertare* înseamnă să *dai mai mult de cât datorești* și că prin ea te arăți *superior legăturilor omenești*....

*

Creștine, care citești aceste rânduri — *oricare* ți-ar fi ocupația, — care n'ai uitat să te duci la sf. biserică; care ai auzit de atâtea ori glasul preotului rostind cuvântul sf. Evanghelii, care te învață să erți și tu dacă vrei să fi ertat; care te sfătuește să te *întorci din cale* și să te împaci cu cel care te-ai certat; care te învață *când* să erți și *de câte ori* să-l erți pe fratele tău ce ți-a greșit; care îți deschide ochii ca să vezi că *și tu greșești*; care te învață să te împaci grabnic ca să *nu apună soarele întru supărare*; care îți pune în față — și dea dreptul și în parabole — pedeapsa ce-ai să capeți,.... te-ai gândit la tine?... la ce faci tu?... la viața ta?... la purtarea ta?... la sufletul tău?? Tu care ceri iertare, cui ai ertat? celui cu care păcătuiești împreună? celui de care îți este frică? sau nici atât?! Dacă nu erți pe cel ce ți-a păcătuie, ce ai cu cel drept și nepătat? De ce prigonești cu ura ta pe cel către care — fără voia lui — ai fost păcătuie și el te-a ertat?

Cugetă creștine, răscolește-ți amintirile, controlează-ți faptele, judecă-ți purtarea și dacă găsești ceva pătat, *spală*; dacă găsești ceva rău, *înlătură*; dacă ai făcut nedreptate, *îndreaptă-o!*... Pleacă-ți urechea, creștine, deschide-ți sufletul, adună-ți puterile și ascute-ți mintea ca să te poți pătrunde cât mai adânc de cuvintele celui mai ertător, dar celui mai neînduplecat cu cei

ce nu le ascultă!... Auzi?: „Iar de nu veți erta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va erta vouă greșalele voastre“.... (Matei VI. 15). Creștine, iartă de grabă!... Și fiți unul către altul buni, milostivi, ertând unul altuia, precum și Dumnezeu v'a ertat vouă întru Christos. (Efeșeni IV. 32).

Dumitru Popescu
Prof. de Teologie.

Mărturisindu-ne să ne cuminecăm.

Meditație de preotul **Sinesiu Bistrianu**.

Oare sunt eu atât de ușuratic, să n'am teamă că viețuind pe acest pământ, am fost pururea un rătăcit și am greșit Tatălui ceresc, dar mi se îmbie osânda și observ privirea fulgerătoare a severului Judecător și aud nemiloasa sentință. Vai, mă cuprinde fiorul morții, tremur și singur îmi condemn ținuta mea păcătoasă; iar inima par'că o simțesc cum cucerită de sinceră căință s'ar smulge cu putere din corpul meu, ca să scape de osânda grea.

Atunci văd cum tiptil se apropie îndemnul și-mi șoptește: Nu șovăi, pornește cu toată voința și sincer îți mărturisește greșelile; ia-ți pildă de regele David profetul celce se căise, precum și pe Magdalena ș. a. Și continuă: Inchipueșteți, că pentru ultima oară sta în fața marelui Judecător și vezi cum arată cu dreapta sa celor osândiți focul Gheenei.

Atunci mi-se desmorțește inima și sunt în căință; iar de am ajuns în acest stadiu, să nu zăbovesc, ci să mă nevoesc a mă ridica... și adesea să-mi reamintesc cum însuși Dumnezeu, pentru că a fost bun și iertător, a fost răsplătit cu cea mai spurcată nemulțumire.

Ca să credeți cuvântului meu, osteniți-vă o leacă cu gândul, ca și când a-ți sta lângă crucea lui Iisus și a-ți privi ranele primite pentru ale noastre păcate. Priviți cu atențiune capul său însângerat; ochiul muribund, cum ultima oară ne privește compătimitor, cum ne îndeamnă să privim la inima sa străpunsă în dragostea pentru noi.

Rana pricinuită de suliță — o consideră sf. părinți — ca izvorul sfintei cuminecături, e botezul, e cina cea de taină; căci a ieșit sânge și apă din coasta sa. Apa inchipuește botezul; iar sângele ce țignea din larga rană e sf. cuminecătură. Prin botez omul se spală de păcatul moștenitor și eventual alte păcate; iar cuminecându-se bea sângele lui Christos, ca așa sufletul curățit prin mărturisire să primească putere nutritoare din inima Mântuitorului.

Acum, când mi-se înfașează naintea ochilor sufletești vedenia aceasta, ar trebui să o consider un monstru trăind în păcatele ce au pricinuit moartea Mântuitorului.

Apropiindu-mă de preotul mărturisitor, să nu fiu sgârțit cu aducerea aminte, ci să mărturisesc, totul cu toată sinceritatea.

Am îndeplinit — în sfârșit — mărturisirea, nevoindu-mă a mă conforma povețelor preotului și cu temere și șfială pornesc spre sf. altar, ca din potirul sfințit să primesc sf. cuminecătură.

Dar șovăiesc; pașii mi-se împleticesc, căci privesc o minune cerească; înaintea mea se perindează, spre a se împărtași, o mulțime de creștini cari n-au avut parte de a fi știutori de carte, dar privește-i, cu câtă frică de Dumnezeu se apropie ei de preot; temători dar par'că schimbați la față, cucerțiți cu totul de însemnătatea momentului și cu păcătosul, roșeața rușinei mă cuprinde, că-mi recunosc ușurătatea de minte și ignoranța mea; căci rece și fără pic de credință și convingere mă apropiam.

Ei dovedesc și credință și convingere, iluminați că aievea primesc în suflete; iar eu o fac din obicei și pentru ochii lumii.

Ei câștigaseră încrederea covârșitoare că corpul și sângele lui Christos îl primesc; zisa evgh. Luca: „Și ei povestiau cele ce se făcuseră pe cale, și cum s'a cunoscut de dâșii, întru frângerea pâinei“. 25. 35.

Însă bunule Iisuse, Tu carele ești iubirea și mila, dovedește și mie, nenorocitul, că ești bun și blând și iertător și primește-mă și-mi dă putere, ca în vrednicie să mă împărtașesc.

Ești mare întru bunătate și puternic în iertare; iar eu îți promit serbătorește, că voiu ținea cu sfintenție hotărîrea de a fi bun și credincios așezămintelor sf. maice biserici.

Voiu grijii a delătura orice prilej spre poticnire, voiu părăsi răul nărav al mâniei, urei și vorbăriei de rău. Zi cu zi voiu păzi rugăciunea și voiu munci cu mânele mele, ca câștigul să fie din sudoarea feții mele. Onest și bun creștin, să devin un membru folositor bisericii și neamului.

Var, 10 Septemvrie 1928.

Circulare

din anii 1796—1928, după alfabet

(Continuare din Nrul 4).

* Teologia din Vârșeț; se primesc numai dela câte 25 comue câte un teolog. 8/X. 1851

Teologia din Caransebeș; se primesc numai tiner cu 8 clase gimn. 17/VI 1868.

Transgresiuni, deliecte; pedepsirea lor îi privește pe preoți. 807/1880

Tipografia din Caransebeș; înființarea ei. 125/1886

Trecerea unui ort. la altă religioane să se însemneze în matricolă, la observare. 1066/1890.

Trecerile confesionale; să se observe prescripsele legii, art 53 din 1868. 1066/1891.

Timbrarea însemnărilor ce se fac pe dosul extrase-
lor, când s'au cununat părinții după ce au deja copii și
astfel au devenit legitimi. 4881/1908.

Telegraful român apare la Sibiu. 234/1869 proto-
presb. Logoj.

Trecuții la unire pot, pe lângă taxă, cere estrase
din matricole la compunerea informațiilor prin preotul
lor. 808/1876.

Trahoma; reguli de observat. 54/1888.

Trecerile confesionale; să se poarte protocol sepa-
rat despre aceasta, inducând în ele în tot anul, toate
casurile de trecere cu numele, starea socială, etatea, cauza
eșirei sau venirea în sânul bisericii, numele martorilor,
motivul eșirei și religionea la care au trecut; apoi timpul
când s'au prezentat în ambele rânduri și că oare li-sa
dat atestat. 4773/1910. Conform regulam. congresual
pentru parohii din 1909 § 23. lit. i.) cei trecuți dela bis.
noastră au să supoarte spesele cultului timp de 5 ani,
dacă eșind se declară fără confesiune.

Tablouri; să se întocmiască pentru parohii 4240/1926

Temperanța; societate în Capitală solicită sprinul
preoțimei. 2272/1928.

Taxe comunale; preoții sunt scutiți în baza ordi-
nului Min. de Interne Nrii 32 142/1926 și 7275/1927.
Până aci încă au fost scutiți, în baza art. xx din 1886
§ 138 al legii con.

Unația; date despre înființarea ei. Nr. 3796/1927.

Valuta în coroane se introduce cu 1 Ian. 1900;
Nr. 4476/1899.

Venitele parohiale; regularea lor. 102/1876; se
completează la 800 fl. 1865/1896.

* Vizitarea școalelor în granița militară și esaminarea
din religione. 12/III 1842.

Venitul sesiunii parohiale și al pământului învăța-
toresc este a se socoti după venitul curat cadastral, cu
adaosul sporirii lui de venit ce are a se dovedi prin
ant. comună. Ord. Ministr. de Culte 38.072/1893.

* Visitațiune canonică a făcut episcopul Kenghelaș
a Logoj în 6 Ian. 1857 și a venit și în Silha; iar
episcopul Popasu a sfințit biserica din Silha la 8 Sep-
temvrie 1867.

Vizitatorii de morți; se instituiesc. 692/2868. Ord.
Min. de Culte Nr. 11311/1868.

Venitele parohiale cum să se împartă între văduvă
— după moartea preotului — și adm. parohial. Văduva
de preot are dreptul să locuiască 6 luni în casa paro-
hială, împreună cu orfanii rămași după preot și împarte
cu admin. parohial toate venitele din sesie și stolă în
două, timp de un an de zile. Anul economic se socoate
dela 1 Oct. — 30 Sept.

Valorisarea fructelor, 2239/1928,

(Sfârșit).

ȘTIRI

Locale.

Miercuri, la sărbătoarea Sfinților „Trei Erarhi“,
societatea de lectură „Ioan Popasu“ a stud. dela Aca-
demia noastră teologică și-a ținut tradiționala ședință festivă.
Binereușita festivitate a început cu „Cuvântul de deschidere“
al președintelui societății, profesorul Ioan David. Salutând
numerosul public, căruia, ca unui juriu de onoare îi
revine dreptul de a se pronunța asupra activității acestei
societăți, schițează succint, cu deosebit talent importanța
acestor ședințe, în trecut și astăzi. Prin ele, viitorii lu-
crători în ogorul lui Christos intrau în atingere cu publi-
cul, cu societatea, căci preotul — și în deosebi el — trăind
în societate, prin societate și pentru societate, are dato-
rința să o cunoască, să stea în cea mai intimă comuni-
tate cu aceasta. Acestui binefăcător scop i-au răspuns
cât se poate de potrivit, șezătorile festive... Au urmat
apoi o seamă de puncte corale bine executate, dirigate
de stud. teol. I. Spărișu, și două declamări destul de
reușite. Disertația studentului Șt. Bololoiu despre „viața
și Opera lui Ion Popovici — Bănățanul“ a fost bine
documentată deși prea unilateral tratată.

La rezultatul moral și material într'adevăr lauda-
bil al festivității teologilor noștri a contribuit pregă-
tirea serioasă a clericilor și concursul frumos al
intelectualilor din oraș și al preoților din jur.
Lipsa unor persoane singuratece sau categorii în-
tregi, nu ne-a surprins deloc... am înregistrat-o totuș.

Donațiunea M. S. Reginei Maria. Zilele trecute
M. S. Regina noastră Maria a adresat o scrisoare D-lui
ministru al Palatului N. Hiottu, prin care-i aduce la cunoș-
tință hotărârea de a dona casa M. Sale din Iași pe seama
unui „Instituit de educație a fiicelor de ofițeri“. Înaltul
gest al reginei noastre este cu atât mai nobil, cu cât
această casă, care i-a servit familiei regale de locuință
în timpul retragerii din Moldova, i-a fost donată de
niște Români mărinimoși.

Căpetenia cercetașilor. A. S. R. Principele
Regent Nicolae a înștiințat printr'un apel, că a luat con-
ducerea cercetașilor și chiamă pe toți să ajute cercetășia,
ca să pregătească intrarea Regelui Mihai în rândurile
unui tineret bine îndrumat.

Prelungirea declarațiilor de impunere. Minis-
terul de finanțe a dat zilele acestea o circulară tuturor
administrațiilor financiare prin care le pune în vedere,
că termenul pentru depunerea declarațiilor de impunere,
care a expirat la 31 Ianuarie, a fost prelungit cu opt
zile, adică până la 8 Februarie.

Pentru cei înfomețați. Camera a primit cu
umanitate propunerea deputatului V. Tomescu, ca toți
deputații să dăruiască diurna pe o zi pe seama canți-

nelor, unde mănâncă copiii basarabeni din ținuturile înfometate. Un deputat primește, pelângă leafa lui lunară, o diurnă (plată zilnică) de o mie de lei, așa că are să iasă o sumă frumoasă.

În legătură cu aceasta amintim laudabila inițiativă a „Crucei Roșii“ de sub conducerea D-nei președintă prof. E. Neamțiu din Caransebeș de a colecta tot felul de alimente pentru nenorociții înfomețați din provincia de dincolo de Prut.

Otrăviri cu spirt metilic. Limitându-se simțitor fabricarea spirtului curat iar prețul acestuia urcându-se industrișii au început să fabrice spirt cu totul artificial. Cu ajutorul așa numitului spirt metilic, un surrogat cât se poate de prost și periculos al spirtului de bucate, s'au apucat să prepare fel de fel de băuturi. Producându-se mai multe cazuri de moarte cu băuturi din acest fel de spirt, medicii au constatat că spirtul metilic conține o mare doză de otrăvă... Mai bine de cei cari nu se folosesc de nici un fel de alcool?!

Revoluție în Spania? Ziarele aduc știri despre izbucnirea unei revoluții în Spania. Afirmative un general, anume Orgaz, a ocupat cu forțe militare orașeluș Ciuta de Réal. Guvernul dictatorial însă, în fruntea căruș stă energicul bărbat Primo de Rivera a înăbușit revoluția, luând măsuri de preîntâmpinare la vre-o eventuală nouă izbucnire.

Casina Română din Caransebeș.

Convocare.

Cu porvocare la art. 17 și 18 din statute convocăm adunarea generală a Casinei Române pe Duminecă în 10 Februarie a. c., în localul Casinei, la ora 11 a. m., cu următoarea ordine de zi:

- a) Raportul comitetului despre starea societății.
- b) Raportul Casarului cu arătarea bilanțului și a contului de gestiune.
- c) Raportul comisiunii de censori.
- d) Raportul bibliotecarului.
- e) Descărcarea de gestiune a comitetului și a comisiunii de censori.
- f) Alegerea comitetului și a comisiunii de censori.
- g) Aprobarea și modificarea bugetului pe anul viitor.
- h) Chestiunea Casei Naționale.
- i) Propuneri și interpelări.

Intrucât la 10 Februarie nu se va întruni majoritatea absolută a membrilor, adunarea se va ține Duminecă în 17 Februarie a. c. ori câți ar fi membri prezenți.

- Caransebeș, din ședința Comitetului ținută la 26 Ianuarie 1929.

Iuliu Vula
Președinte.

Sever R. Boșcalu
Secretar.

BIBLIOGRAFIE

Au ieșit de sub tipar întâiu : *Oastea Domnului* de preotul I. Trifa în a III-a ediție, carte foarte bună și de mare biruință creștinească în lupta împotriva beției.

Foarte frumoasă și cu multe chipuri și foarte ieftină 40 lei peste 200 pagini.

În a II. tipărire *Călătoria la locurile sfinte* tot de pr. I. Trifa. Povestește călătoria Mitropolitului dela Sibiu la Ierusalim însoțit de preoți și credincioși.

Adevărate minunății se găsesc în ea. Costă 50 Lei.

III. *Mai lângă Domnul meu, mai lângă El.* Costă 15 Lei.

IV. *Oglinda inimii omului* costă tot 15 Lei.

V. *Din pildele Mântuitorului* à 15 Lei. *La picioarele stăpânului meu* (Sundar Sing) 15 Lei. *Corăbia lui Noe* 15 Lei. *Adânciri și tâlcuiri din Biblie* costă 35 Lei. *Explicarea evangheliilor Duminecilor de peste an* costă 50 Lei. Aceste cărți se aer la autor: Păr. I. Trifa, Sibiu Str. Mitropoliei 30, sau cei din apropierea Caransebeșului la desfăcătorul de cărți ale păr. Trifa din Caransebeș N. Băloni croitor episcop.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

No. 3394/1928 cf.

Publicațiune și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de următoarea Prima Cassă de păstrare Caransebeș pentru suma de 7000 lei capital și accesorii, contra urmăritului Margan George în urma supraofertei făcută de Banca Banatului din Caransebeș. În baza § 27 legea XLI din 1908 Judecătoria ordonă o nouă licitație asupra 11/30 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Marga (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș) Nr. prot. cf. 225 Casa Nr. 133 cu plăți 253 stp. cu prețul de strigare 9000 lei;

Fără Nr. top. Frasini grădină 1 jug. 500 stp. cu prețul de strigare 4000 lei 1/2 parte din imobilul cuprins în cf. Nr. 274 a comunei Marga — Casa Nr. 176 și plăți 52 stp. cu prețul de strigare de 8000 lei;

Nr. top. 407 sub Obreja ar. cl. I. 1400 stp. prețul de strigare de 4000 lei;

Nr. top. 416 sub Obreja fân cl. II. 1 jug. 900 stp. prețul de strigare 6000 lei 1/10 parte din imobilul cuprins în cf. Nr. 1183 a comunei Marga Nr. top 533 Sterna ar. cl. III. 1066 stp. cu prețul de strigare 600 lei;

Pentru încasarea creanței de 7000 lei, capital, întere de 12% din ziua de 6 Aprilie 1927, spese de proces și de executare, fixate la suma de 1688 lei, precum și pentru încasarea creanței de 409 cor. 78 capital

și acc. a lui Ion Jompan; — pentru 50 cor. capital și acc. a firmei Prima Cassă de păstrare din Caransebeș; — pentru 3000 cor. capital și acc. a firmei „Comuna“ din Cavaran, — pentru 200 și 45 cor. 48 fil. capital și acc. a lui Miron Novac din Caransebeș; pentru 60 cor. 70 fil. capital și acc. a lui Hayer Celi din Marga; — pentru 65 cor. 10 fil. capital și acc. a „Frații Winkler“ din Cîreșa; — pentru 23700 lei capital și acc. a firmei Banca Banatului din Caransebeș.

Pentru ținerea licitațiunii se fixează ziua de **25 Februarie 1929, ora 10** la casa comunei Marga.

Condițiunile de licitație sunt:

1. Imobilele supuse licitațiunii nu pot fi vândute cu preț mai mic de cât cel de strigare.

2. Supraoferta este obligatorie, chiar dacă supraofertantul nu se prezintă la licitație.

3. Dacă la licitație nu se oferă un preț mai mare decât supraoferta, imobilul va fi declarat cumpărat de supraofertant.

4. Cumpărătorul este obligat să plătească spesele noiei licitațiuni peste prețul de cumpărare oferit. § 27 NLI 1908).

5. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, 10 % din prețul de strigare drept garanție în numerar sau în efecte de cauție socotite, pe cursul fixat în § 42, LX: 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147. 150. 170 legea LX din 1881, § 21 XLI 1908).

6. Cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului cel a oferit. Nesatisfăcând acestei îndatoriri, nu se va ținea seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitațiune, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 27 Noemvrie 1928.

pentru conformitate:

ss. **I. Virágh** jud.

L. Bria p. dir. cf.

FAGURI ARTIFICIALI

din ceară curată se află permanent în depozit și se pot comanda la

**Fabrica eparhială de lumânări
de ceară din Caransebeș**

► **Comenzile se execută urgent.** ◀

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericeii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICĂ** cu grosul

sau la „**LIBRĂRIA DIECEZANĂ**“ cu grosul și cu bucata.